

den strenge Restriktion, det ærede Medlem beklagede sig over, er sket i Henhold til den Lov, der vedtoges i forrige ordinære Rigsdagssamling under Førerskab af Venstre. Det, som er sket i Sommer, er, at man har sagt: Lad os faa et Tillæg til denne Lov, for der er en svag Mulighed for, at Folk, der har Lyst til at drive lyssky Spekulationer, kan omgaa Valutacentralen; og i den Henseende har man i Sommer fulgt Forslag fra Ministeriet og fra Valutacentralens Bestyrelse. Det er dette Tillæg, der skal hindre Omgaaelse af den oprindelig vedtagne Lov, hvorom man i Øjeblikket forhandler. Dette Tillæg har intet som helst at gøre med mere eller mindre strenge Restriktioner, det har kun at gøre med det ene Forhold at hindre en Omgaaelse af den oprindelig vedtagne Lov. Men jeg nærer intet Haab om, at det ærede Medlem vil erkende dette, thi det har han ikke villet hverken i Dag eller i forrige Omgang, da vi forhandlede Sagen.

Det ærede Medlems Bemærkninger om min Oplæsning maa bero paa en Misforstaaelse. Jeg har ikke tænkt at ville oplæse eller citere den paagældende Paragraf. Jeg har sagt kort, hvad den indeholdt, og det er rigtigt. Jeg har virkelig intet som helst at dække over ved at indføje Ordet „i øvrigt“ eller lade være dermed. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener jeg havde tilsigtet. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde opmærksom paa, at der har foreligget en Slags Forhandlingstilbud fra det konservative Parti i Sommersamlingen i Landstinget. Det er mig ogsaa bekendt. Efter at Forslaget var taget tilbage, blev det mig bekendt, at der havde foreligget et saadant Forslag om Guld told paa en anden Maade; men der er ikke tilbudt mig nogen som helst Art af Forhandling om den Sag. Jeg fik det, som sagt, først at vide, efter at de konservative Medlemmer havde taget Forslaget tilbage. Det havde dog været muligt, hvis de Konservative vilde forhandle, at tage mig paa Ordet, da jeg, inden tredie Behandling af Importreguleringsforslaget fandt Sted, mødte i Udvalget med Valutacentralens Skrivelse og min egen Henstilling om dog, inden vi skiltes, paa ny at overveje, om ikke noget burde foretages. Men der skete intet andet ved den Lejlighed end, at baade Venstre og de Konservative erklærede, at der var intet at forhandle om.

Korsgaard: Udtalelser af lignende Art som dem, der nu blev fremsat af den

højtærede Statsminister, er tidligere blevet fremsat fra samme Side. Jeg kan ikke nægte, at det forbavser mig overordentlig, at man paa et Tidspunkt, hvor man forhandlede om denne Sag, som dog var en af Hovedsagerne i Valgkampagnen, ikke fra Ministeriets Side holdt sig underrettet om, hvad der skete i det Udvalg, som i Landstinget var nedsat om denne Sag. Det er mig fuldkommen ubegribeligt, at den højtærede Statsminister kan affærdige det med, at det er blevet ham meddelt, at noget saadant var forelagt. Naar der i et Udvalg stilles Forslag af en eller anden Art, er det saa sandelig den siddende Regerings Repræsentanters Opgave at underrette de paagældende Ministre om, hvad der sker. Det er mig lige saa ubegribeligt, at den højtærede Statsminister endnu ikke ved noget om, hvad dette Forslag indeholdt. For saa vidt han vidste det, vilde han jo vide, at dette ikke var Guld told paa en anden Maade, Guld tolden er en generel Toldforhøjelse, men det, der forelaa fra konservativ Side, adskilte sig netop i afgørende Grad derfra, idet man indskrænkede sig til at forhøje for visse Varer, hvilke man nu kunde blive enig om. Jeg maa altsaa absolut hævde, at efter alt foreliggende har den højtærede Statsminister endnu ikke lært, hvad man bør foretage sig, naar man virkelig vil forhandle. Saa maa man sørge for at skaffe sig Underretning om, hvad de Partier, man vil forhandle med, vil, man maa søge at forstaa, hvor langt disse Partier er gaaet for at imødekomme dem, man vil forhandle med, og først naar man virkelig alvorlig har underkastet disse Problemer en Overvejelse, har man den rette Forstaaelse af, hvad Forhandling betyder.

Hedegaard: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Rode, der beklager sig over, at Venstre ikke kan skaffe en mere behændig Ordfører end mig, at denne Beklagelse kunde det ærede Medlem i Virkeligheden spare sig. Det er et Forhold, der hverken berører det ærede Medlem eller hans Parti. Jeg vil i øvrigt sige, at hvis det ærede Medlems Argumenter indskrænker sig dertil, og efter den irriterede Maade, han fremførte dem paa overfor mig, kan jeg kun være tilfreds med, som det er gaaet i Dag; thi saa kan jeg jo være klar over, at det dog ikke har været helt udenom alt sammen. Naar der tales om, hvorvidt der har været Lovhjemmel eller ikke — dette